

DECIZIA NR. 83/12.08.2008

privind solutionarea contestatiei formulate de

S.C. "X" S.R.L. Iasi

inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Iasi

sub nr.....

Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Iasi, prin Biroul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Iasi, prin adresa nr., inregistrata la institutia noastra sub nr., asupra contestatiei formulate de **S.C. "X" S.R.L.** cu sediul in Iasi, b-dul., judetul Iasi, inregistrata la Oficiul Registrului Comertului Iasi sub nr., cod unic de inregistrare RO

Contestatia este formulata impotriva Deciziei de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala partiala nr.

Suma contestata este in valoare totala de S lei si reprezinta taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare.

Contestatia este semnata de reprezentantul legal al societatii, in persoana d-lui administrator STATE IULIAN MARIUS si poarta amprenta stampilei, in original.

Contestatia a fost depusa in data de 23.06.2008 la Administratia Finantelor Publice a Municipiului Iasi, unde a fost inregistrata sub nr., in termenul legal de 30 de zile prevazut de art. 207 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, tinand cont de faptul actul atacat a fost comunicat petentei prin adresa nr. pe care reprezentantul societatii a semnat si a aplicat stampila, adresa anexata in copie la dosarul cauzei.

Contestatia este insotita de Referatul privind propunerea de solutionare a contestatiei nr., semnat de conducatorul organului care a incheiat actul atacat, respectiv Administratia Finantelor Publice a Municipiului Iasi, prin care propune respingerea contestatiei formulate de **S.C. "X" S.R.L. Iasi**.

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Iasi, prin Biroul Solutionare Contestatii, constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art. 205 alin. (1), art. 206 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. "X" S.R.L. Iasi contesta Decizia de impunere nr. din 26.05.2008 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala partiala nr., respectiv suma totala de S lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare, motivand in sustinerea contestatiei urmatoarele:

1. Referitor la TVA respinsa la rambursare in suma de S lei, aferenta documentelor privind achizitia in leasing a doua autoturisme si a cheltuielilor privind reviziile tehnice periodice aferente celor doua autoturisme, mentioneaza ca art. 128 alin. (4) lit. a) invocat de organele de inspectie fiscala nu limiteaza in vreun fel dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

Organele de inspectie fiscala au invocat gresit acest articol tocmai pentru a putea incadra cele doua autoturisme la bunuri care nu sunt utilizate in scopuri care au legatura cu activitatea economica desfasurata, in conditiile in care ele sunt utilizate pentru deplasare atat la sediile din strainatate ale clientilor din Elvetia si Germania, cat si pentru deplasarea la diverse sedii sau puncte de lucru ale altor clienti din Romania.

In incercarea de a cauta orice temei legal pentru a-i refuza dreptul de deducere a TVA au invocat art. 21, alin. (3) lit. n) din Codul fiscal, care se refera strict la calculul profitului impozabil, mai precis defineste un anumit tip de cheltuiala cu deducere limitata din profitul impozabil, deci in nici un caz nu este aplicabil in stabilirea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

Mai mult, organele de inspectie fiscala au mai cautat inca un articol din Legea nr. 571/2003 pe care il invoca in incercarea de a limita dreptul de deducere a TVA, respectiv art. 24, alin. 11, lit. h) care se refera la amortizarea fiscala, mai precis stabileste modul in care se calculeaza amortizarea fiscala, deci nu are legatura cu modul in care se stabileste dreptul de deducere a TVA.

Societatea face precizarea ca la data de 26.05.2008 avea angajate doua persoane cu contract individual de munca, ambele in functii de conducere, respectiv director economic si director de vanzari si ca toate autoturismele au fost procurate pentru desfasurarea obiectului de activitate propus.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei aferenta facturilor de achizitie servicii aferente contractelor si nr., pentru care organul de inspectie fiscala nu a acordat drept de

deducere motivand ca nu sunt indeplinite conditiile prevazute de art. 146 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 155 alin. (5) lit. k) din Legea nr. 571/2003, deoarece nu cuprind denumirea exacta a serviciilor prestate, contestatoarea considera ca aceasta arata intentia organului de inspectie fiscala de a se folosi prin abuz de interpretare de o prevedere legala pentru a refuza societatii dreptul de deducere a TVA. Asta in conditiile in care practica generala utilizata de inspectorii fiscali in Romania este aceea prin care asimileaza formularile de tipul "servicii conform contract 314/2007" drept denumire a serviciilor care sunt facturate.

Pe de alta parte, sustine petenta ca in raportul de inspectie fiscala partiala, organele de inspectie fiscala in incercarea lor de a cauta orice temei legal pentru a refuza dreptul de deducere a TVA, au invocat o eroare materiala din contractele de prestari servicii, eroare materiala care nu poate pune in discutie valabilitatea contractelor, decat daca este invocata de una din parti, asa cum se prevede in Codul civil. Atat timp cat nici una dintre parti nu a invocat aceste erori materiale, ba mai mult, dupa realizarea controlului, au semnat un act aditional prin care acestea se corecteaza, considera petenta ca ea nu poate afecta in nici un fel dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata, rezultat din derularea acestor contracte.

Pentru considerentele prezentate solicita admiterea contestatiei si anularea Deciziei de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala partiala nr. pentru suma de S lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare.

II. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Iasi prin Decizia de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala partiala nr. au stabilit o diferenta de taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei, suma pentru care au respins dreptul de rambursare.

Organele de inspectie fiscala au stabilit urmatoarele:

- societatea a achizitionat in perioada mai 2007 - martie 2008 trei autoturisme, inasa are o singura persoana cu atributii de conducere si administrare, respectiv d-l State Iulian Marius si, ca urmare, nu se justifica utilizarea a trei autoturisme pentru desfasurarea activitatii pentru care societatea este autorizata, conform prevederilor art. 128 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, avand obligatia din punct de vedere fiscal sa colecteze TVA pentru avansul si ratele de leasing, reviziile si orice alte cheltuieli achitate pentru doua dintre cele trei autoturisme in suma de **S lei**;

- societatea nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de **S lei** aferenta facturilor fiscale seria B VFP nr.

si seria B VDT nr. emise de S.C. ANDREI & TATAL MEDIA CONSULTING S.R.L. Bucuresti si S.C. ROMNET MEDICAL ADVERTISING S.R.L. Bucuresti, nefiind indeplinite conditiile prevazute de art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Avand in vedere constatările organelor de inspectie fiscala, motivatiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum si prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

1). Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Iasi, prin Biroul Solutionare Contestatii se poate pronunta asupra dreptului de rambursare a acestei taxe, in conditiile in care din Raportul de inspectie fiscala partiala nr. 26.05.2008 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr., contestate, nu rezulta daca autoturismele mentionate sunt utilizate pentru alte scopuri decat activitatile economice ale contestatoarei.

In fapt, in perioada mai 2007 - martie 2008, societatea a exercitat dreptul de deducere pentru ratele si avansul achitat pentru achizitionarea in leasing a unui numar de trei autoturisme, precum si pentru reviziile tehnice periodice.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a avut o singura persoana cu atributii de conducere si administrare, respectiv dl. State Iulian Marius si, ca urmare, nu justifica utilizarea a doua din cele trei autoturisme pentru desfasurarea activitatii pentru care este autorizata.

De aceea, invocand art. 128 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, a stabilit ca societatea avea obligatia sa colecteze taxa pe valoarea adaugata pentru avansul si ratele de leasing, reviziile si orice alte cheltuieli achitate pentru doua din cele trei autoturisme achizitionate.

In drept, prevederile art. 128 alin. (1) si alin. (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare in perioada verificata, precizeaza urmatoarele:

“ART. 128 Livrarea de bunuri

(1) Este considerata livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca si un proprietar. [...]

(4) Sunt asimilate livrarilor de bunuri efectuate cu plata urmatoarele operatiuni:

a) preluarea de catre o persoana impozabila a bunurilor mobile achizitionate sau produse de catre aceasta pentru a fi utilizate in scopuri care nu au legatura cu activitatea economica desfasurata,

daca taxa aferenta bunurilor respective sau partilor lor componente a fost dedusa total sau partial; [...]"

Concluzia care se desprinde din aceste prevederi legale este aceea ca o persoana impozabila are obligatia de a colecta taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor mobile achizitionate preluate pentru a fi utilizate in alte scopuri care nu au legatura cu activitatea desfasurata de ea, doar in cazul in care are loc transferul dreptului de a dispune de aceste bunuri ca si un proprietar, respectiv acestea nu mai sunt in proprietatea de fapt a persoanei impozabile, fiind puse la dispozitia altor persoane.

Ori, din documentele existente la dosarul contestatiei nu rezulta faptul ca autoturismele in cauza au fost utilizate de catre alte persoane, organele de inspectie fiscala constatand doar faptul ca societatea nu a justificat utilizarea acestora pentru activitatile economice pentru care este autorizata. Prin urmare, articolul de lege invocat de catre organele de inspectie fiscala nu este incident spetei prezentate ca situatie de fapt.

Pentru acest caz, al folosirii de catre o persoana impozabila a unui bun detinut de catre aceasta, integral sau partial, pentru alte scopuri decat activitatile economice, sunt incidente prevederile art. 149 - Ajustarea taxei deductibile in cazul bunurilor de capital din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, astfel:

“ART. 149

(1) In sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezinta toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, precum si operatiunile de constructie, transformare sau modernizare a activelor corporale fixe, exclusiv reparatiile sau lucrarile de intretinere a acestor active, chiar in conditiile in care astfel de operatiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de inchiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispozitia unei alte persoane; [...]

(2) Taxa deductibila aferenta bunurilor de capital, in conditiile in care nu se aplica regulile privind livrarea catre sine sau prestarea catre sine, se ajusteaza, in situatiile prevazute la alin. (4) lit. a)-d):

(4) Ajustarea taxei deductibile prevazute la alin. (1) lit. d) se efectueaza:

a) in situatia in care bunul de capital este folosit de persoana impozabila:

1. integral sau partial, pentru alte scopuri decat activitatile economice; [...]"

In Raportul de inspectie fiscala partiala organele de inspectie fiscala au mentionat ca societatea nu intocmeste foi de parcurs pentru cele trei autovehicule detinute si nici nu inregistreaza in evidenta contabila bonuri fiscale pentru achizitia de combustibili, inasa nu a prezentat nici un argument din care sa rezulte ca aceste autoturisme sunt utilizate pentru alte scopuri decat activitatile sale economice.

Ca urmare, organul de solutionare nu se poate pronunta cu privire la necesitatea ajustarii taxei pe valoarea adaugata dedusa aferenta acestor autoturisme, drept pentru care va face aplicarea art. 216, alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede:

“Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.”

Pe cale de consecinta, se va desfiinta Deciziei de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, emisa de organul de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Iasi in baza Raportului de inspectie fiscala partiala nr., pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de **S lei**, urmand ca organele de inspectie fiscala sa procedeze la o reverificare prin care sa stabileasca clar daca autoturismele mentionate sunt utilizate pentru alte scopuri decat activitatile sale economice, pentru a stabili daca se impune ajustarea taxei pe valoarea adaugata deduse.

Se vor avea in vedere si Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata aprobate prin Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 care la pct. 12.7. prevede:

“Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”, precum si prevederile punctului 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 1.050/2004, care reglementeaza:

“In cazul in care, ca urmare a desfiintarii actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, este necesara reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de catre o alta echipa de inspectie fiscala decat cea care a incheiat actul contestat.”, cu mentiunea ca art. 185 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, a devenit prin republicare art. 216.

Organul fiscal va tine cont si de prevederile punctului 3 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 19/2008 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, astfel:

“La articolul 47, dupa alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu urmatorul cuprins:

“(2) Desfiintarea totala sau partiala, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creante fiscale principale atrage desfiintarea totala sau partiala a actelor administrative prin

care s-au stabilit creante fiscale accesorii aferente creantelor principale anulate.””

2.) Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei aferenta facturilor fiscale de prestari servicii seria B VFP nr. si seria B VDT nr., cauza supusa solutionarii consta in a ne pronunta daca societatea beneficiaza de rambursarea acestei sume in conditiile in care organele de inspectie fiscala nu au analizat daca aceste servicii sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.

In fapt, S.C. “X” S.R.L. Iasi a inregistrat cheltuieli cu serviciile executate de terti si a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei in baza facturii fiscale seria BFV nr. nr. emisa de S.C. ANDREI & TATAL MEDIA CONSULTING S.R.L. Bucuresti, reprezentand “servicii conf. Contract nr. 128/12.11.2007”.

De asemenea, a inregistrat cheltuieli cu serviciile executate de terti si a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei in baza facturii fiscale seria B VDT nr. emisa de S.C. ROMNET MEDICAL ADVERTISING S.R.L. Bucuresti, reprezentand “servicii conf. Contract nr.”.

Organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta acestor facturi motivat de faptul ca facturile nu cuprind denumirea exacta a serviciilor prestate asa cum prevede art. 155 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, aceasta neavand mentionata denumirea serviciilor prestate, iar potrivit art. 146 lit. a) din acelasi act normativ, nu poate fi dedusa taxa pe valoarea adaugata daca persoana impozabila nu detine o factura care sa cuprinda toate informatiile prevazute de art. 155 alin. (8).

Mai mult, mentioneaza acestea, conform contractelor in baza carora au fost emise aceste facturi, **S.C. “X” S.R.L. Iasi** este prestator, nu client.

In sustinerea contestatiei societatea a anexat actele aditionale ambele avand nr. la Contractul de prestari servicii nr. si la Contractul de prestari servicii nr. in care se mentioneaza ca au fost remediate unele erori materiale in intocmirea contractelor de prestari servicii, respectiv schimbarea calitatii celor doua parti contractante din prestator in client si invers.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. (2), art. 146, alin. (1) si art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data emiterii facturii, astfel:

“Art. 145

[...] (2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile;

b) operatiuni rezultate din activitati economice pentru care locul livrarii/prestarii se considera ca fiind in strainatate, daca taxa ar fi deductibila, in cazul in care aceste operatiuni ar fi fost realizate in Romania; [...]

ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5);

Art. 155

(5) Factura cuprinde in mod obligatoriu urmatoarele informatii:

[...] k) denumirea si cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum si particularitatile prevazute la art. 125[^]1 alin. (3) in definirea bunurilor, in cazul livrarii intracomunitare de mijloace de transport noi; [...]"

Fata de prevederile legale mentionate se retine dreptul contribuabililor de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate numai daca sunt destinate realizarii operatiunilor supuse TVA si daca detin o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, se retine ca **S.C. "X" S.R.L. Iasi** a inregistrat in evidenta contabila TVA deductibila in suma de **S lei** in baza facturii fiscale seria BFV nr. emisa de S.C. ANDREI & TATAL MEDIA CONSULTING S.R.L. Bucuresti si in suma de **S lei** in baza facturii fiscale seria B VDT nr. emisa de S.C. ROMNET MEDICAL ADVERTISING S.R.L. Bucuresti.

Din analiza facturilor fiscale se retine ca acestea au mentionat la rubrica "Denumirea produselor sau a serviciilor" - "*servicii conf. Contract nr.*", respectiv "*servicii conf. Contract nr.*".

Din Raportul de inspectie fiscala partiala nr. din 26.05.2008, se retine ca organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a TVA in suma de S lei inscrisa in aceste facturi pe motiv ca nu cuprind denumirea exacta a serviciilor prestate, iar in contractele stipulate in facturi, prestator este **S.C. "X" S.R.L. Iasi** si client este S.C. ANDREI & TATAL MEDIA CONSULTING S.R.L. Bucuresti, respectiv S.C. ROMNET MEDICAL ADVERTISING S.R.L. Bucuresti.

Contestatoarea mentioneaza ca aceasta inversare a calitatii partilor este o eroare materiala a contractelor, eroare ce a fost indreptata prin actele aditionale incheiate cu societatile prestatoare, pe care le depune in copie la dosarul contestatiei.

Din analiza acestor acte aditionale se retine ca acestea au fost incheiate in data de 26.05.2008, sunt semnate de reprezentantii celor doua societati partenere si poarta stampila acestora. De asemenea, in ambele se precizeaza ca *“in urma controlului fiscal efectuat la SC X SRL de catre DGFPJ Iasi au fost constatate urmatoarele erori materiale in intocmirea contractului de prestari servicii ..., drept urmare am considerat necesara incheierea prezentului act aditional pentru corectarea acestora. In cadrul articolului 1 din contractul mai sus mentionat, SC X SRL, numita eronat “PRESTATOR” va fi numita client si ... numita eronat “CLIENT”, va fi numita “PRESTATOR”.*

Organul de solutionare competent retine astfel faptul ca aceasta eroare din contractele de prestari servicii care au stat la baza emiterii celor doua facturi a fost indreptata.

In ceea ce priveste obiectul celor doua contracte, se retine ca acesta il reprezinta elaborarea documentatiei pentru “Analiza de piata clinici private multidisciplinare”, respectiv elaborarea documentatiei pentru “Plan de afaceri clinica privata multidisciplinara”.

Din raportul de inspectie fiscala partiala nu rezulta daca organele de inspectie fiscala au facut o analiza a realitatii operatiunilor efectuate, iar din documentele aflate la dosarul cauzei nu rezulta daca au fost efectuate verificari si la societatile care au emis facturile fiscale pentru a stabili daca acestea au colectat taxa pe valoarea adaugata in baza acestor facturi pentru care contestatoarei nu i s-a acordat dreptul de deducere taxei pe valoarea adaugata.

Avand in vedere cele de mai sus, organele de solutionare a contestatiilor nu se pot pronunta asupra deductibilitatii din punct de vedere fiscal a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale emise in baza contractelor de prestari servicii nr., respectiv nr., in conditiile in care din dosarul cauzei nu rezulta clar daca facturile fiscale au fost emise urmare a unor operatiuni economice reale si care sunt destinate realizarii operatiunilor supuse TVA ale contestatoarei, daca societatile care au emis facturile au colectat taxa pe valoarea adaugata in baza acelorasi facturi, fapt pentru care urmeaza sa se desfiinteze Decizia de impunere nr. privind taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei, in conformitate cu prevederile art. 216, alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede:

“Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele

deciziei de solutionare.”, urmand ca organele de inspectie fiscala sa reanalizeze situatia pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit tinand cont de cele precizate in prezenta decizie.

Se vor avea in vedere si Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata aprobata prin Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 care la pct. 12.7. prevede:

“Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”, precum si prevederile punctului 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobata prin Hotararea Guvernului nr. 1.050/2004, care reglementeaza:

“In cazul in care, ca urmare a desfiintarii actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, este necesara reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de catre o alta echipa de inspectie fiscala decat cea care a incheiat actul contestat.”, cu mentiunea ca art. 185 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, a devenit prin republicare art. 216.

Organul fiscal va tine cont si de prevederile punctului 3 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 19/2008 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, astfel:

“La articolul 47, dupa alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu urmatorul cuprins:

“(2) Desfiintarea totala sau partiala, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creante fiscale principale atrage desfiintarea totala sau partiala a actelor administrative prin care s-au stabilit creante fiscale accesorii aferente creantelor principale anulate.””

Pentru considerentele invederate si in temeiul art. 210 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in baza Ordinului ministrului finantelor publice nr.1414/2005, Directorul executiv al Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului Iasi,

DECIDE:

Art. 1 Desfiintarea Deciziei de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, emisa de organul de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Iasi in baza Raportului de inspectie fiscala partiala nr., pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei, urmand ca Administratia Finantelor Publice a Municipiului Iasi, printr-o alta echipa decat cea care a intocmit decizia contestata, sa reanalizeze situatia de fapt pentru aceleasi obligatii bugetare si aceeasi perioada avand in vedere cele retinute in cuprinsul prezentei decizii si actele normative incidente in materie in perioada verificata.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei si Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Iasi, spre a fi dusa la indeplinire.

In conformitate cu prevederile art. 210 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, decizia emisa ca urmare a solutionarii contestatiei este definitiva in sistemul cailor administrative de atac.

Impotriva prezentei decizii contestatoarea poate formula actiune in contencios administrativ, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iasi.